

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 745. Zachariae Pap. Annus 4. Const. Copron. Imp.
Annus 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

... in diebus illis...
... in diebus illis...
... in diebus illis...

Proposui in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...

XXIII.

... in diebus illis...
... in diebus illis...
... in diebus illis...

... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...

XXIV.

... in diebus illis...
... in diebus illis...
... in diebus illis...

... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...

XXV.

... in diebus illis...
... in diebus illis...
... in diebus illis...

... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...
... in medio sacrosancti...

XXVI.

Annal. Eccl. Tom. 9.

Annal. Eccl. Tom. 9.

XXVII.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sancti Episcopi & venerabiles presbyteri respondendum: Quid
aliquid agendum est, nisi ut omnia quae coram nobis lecta sunt, quae
concordant, ad verum et certum anathematis vinculo percel-
lantur. Illorum nomina Angelorum, quoniam sua oratione Alde-
bertum auerant, non Angelorum praeter Michaium, sed magis de-
monum nomina sunt, quos ad praesentem sibi auxilium invocant.
Sicut etiam ad vestra sancti Apostolicae edocentur, et diuina tra-
ditio testatur, non plus quam triuim Angelorum nomina agnoscimus
scilicet Michai, Gabriel, Raphael, haec Patres, quibus per-
spicuo intelligitur librum quartum Esdras nomine vulgatum,
in quo frequenter est mentio Angeli Michael, ab Ecclesia Ro-
mana praescriptum penitus esse reiectum, habetur eadem
de tribus tantummodi Angelorum nominibus in Ca-
pitulis eius: Caroli Magni, pergitur Acta.

Zachariae sanctus Papa dixit: Optimum presens est à vestra
sanctitate, ut quae etiam omnia inuenire conueniant. Sed op-
timum est, ut ad verum et certum anathematis vinculo percel-
lantur, quos ad praesentem sibi auxilium invocant. Non vero quia omnia operata sunt,
de reuerentia, contenta, quorum superius mentio facta est, per-
tinet ad illud, non enim Concilium dixit: Aldebertum, cuius no-
minis et refectus conuenerat lecta sunt, et qui se Apostolum etiam
seu apostolum, et caritatem et regulam sui papalis pro sanctitate
trahat, quod sub illorum Angelorum deuotione in suam auxilium
inuenit, sed ab omni officio sacerdotali aliena, agens penitentiam
in se commissa, et amplius iam populum minime seducat. Sin au-
tem in hoc errore persistere avertit, et populi amplius seduxerit:
si anathema, et aeterna Dei iudicio tradatur, omnino pariter,
qui etiam contra, et eius de iudicio sequuntur fuerit, aut ad illud fue-
rit, iunctus et Clementi, qui per suam salutem SS. Patrum statu-
ta, etiam Synodalia ad illa respicit, ut etiam Christiani In-
tellectum, non praedicti Patrum statuta defendendi accipere posse vo-
uerunt, in seipsum et Dominum Iesum Christum defendentem ad-
uersari omnes per, et impio: etiam praedicta abstraxerit, ab om-
ni iudicatio est in nuda re, et anathematis vinculo obligatum,
sicut, Dei iudicio condemnatum, et omnia qui eum sacrilega ce-
lesia praedicta inuenit, haec omnia Acta Concilii, quibus tum
Zachariae, tum aliorum Episcoporum & presbyterorum
superius nominatorum apposita est subscriptio. Vides,
licet, eandem sententiam in Clementem prolata ob id quod
haec Conciliorum, & Ecclesiarum doctorum doctrinam
persequitur, perflringit, damnatque pariter Nouatores eadem
cum Clemente perflringit sententiam.

Ad haec spectant, quae in Capitulis Caroli habentur
in verborum: Pseudographi & adhae narrationes, vel qua non
sunt a Catholicis hactenus facta, ut epistola postquam & falsis
nomina, quoniam in ista ecclesia aliqui errantes et in errore
miserantes, quod de ista ecclesia, nec credantur, nec legantur,
sed anathema sunt, ne in errore per tali scripto populum mittantur,
sed sui canonici libri, et Catholicis adiantur, et Sacerdotum an-
tiquitates et illa legantur et tradantur. Respicit hoc etiam
quod in istis habetur de Scotis, qui mentiebantur se esse
Episcopos: Vel quod in 4 eos qui falsa nomina Marty-
rum, & incertas Sanctorum memorias venerantur, statu-
tum est.

Quod rursum ad idem Concilium spectat desiderati vi-
dentur ea Synodi Acta, quibus confirmata sunt quae in Sy-
nodo à Bonifacio hoc anno in Germania collecta statuta
sunt, nisi per se ea scorum à Zachariae dixerimus con-
firmata, quod de istis omnibus post haec Synodum litte-
rae dedit ad eundem Bonifacium verbis istis:

Reuerendissimi et sanctissimi fratris Bonifacii Coepiscopi Za-
chariae seruatorum Dei.
Gloriosi sanctissimae fraternitatis tuae syllaba delecta fuissent,
et per singula legi fecimus, repetimus in eorumdem littera-
rum serie, quod peccati nostri facinorosi, dum Dominum trini-
tatis nomina operantes elaborare ad auerendam segetem spiritualem,
sibi nomina spoliatauerunt. Et, ut sanctitatem inuam
in seipso operaretur. Sed tua sancta fraternitas incessanter o-
peratur, ut fiat pariter cum fratribus qui tecum laborant, ut spiritus
sanctus in se et adiuuante possit etiam. Hoc quod si ubi semper erit
in reuerentia. Item sine dubio adiuvat, ut beatus Gregorius Papa
dixit, quod iniqui nobis in voluntate etiam ex diuino adu-
erentem in possessione. Unde, carissime frater, conseruate in Domi-
no, et quae erit ad hoc tua.

De inuisione autem gentium, quae in tuis plebibus facta est,
marendum nobis est, sed hoc aduersus nullatenus idem hateri-
tatem conturbet, quia & Romana civitas ex accidentibus facin-
ribus seipsum esse desolata, & tam omnipotens Dominus digna-
tus eam conseruare. Sic etiam credimus, quia & vos consolauerit,
si fideliter ad eum clamaueritis, et teimum, supplicatione, in-
stantiarum in populo commisso agendum praedictum. Nos quoque
sicut peccatores existamus praesentibus vestris & consuetudinem no-
strorum, in quantum possumus, adiuuamus.

De synodo autem congregata apud Francorum provinciam,
mediantibus Pipino & Carolomanno excellentissimis regibus nostris,
iuxta sanctissimam nostram communitionem, per agentem nostram
viam sanctissimam, qualiter pergressi ageremus, et omnipoten-
ti Deo nostro gratias agimus, qui eorum cor da confirmavit, ut in
hoc pio opere adiuuaret, et quia omnia optime & cano-
nicè pergressi, tam de falsis Episcopis & Sacerdotibus & Schemati-
ca, quoniam etiam de reliqua nomine sacerdotum contra canonum
instituta agentium, vel contra Catholicam & Apostolicam Eccle-
siam, de quibus secundum tuam relationem respondemus.

De eo vero quod fugeritis, quia elegerunt vnam civitatem,
nempe Moguntiam, nunc & Fratum Principem, pertingentem
viam ad paganos fines, et in partes Germanicam gentium,
ubi antea praedicti, quatenus ibi sedem Metropolitanam perpe-
tuo tempore habere debeant, et inde ceteros Episcopos ad
viam instrueret redituros, et postmodum in successores perpetuo
iure possideant: hoc quia decreuerunt, nos licet susceperimus,
eo quod ex Dei iure factum est. Quod vero falsi sacerdotum
et Schematicorum hoc impedire conati sunt, eorum vnam agerem
Dominum desuperat, et illa faciet stabilita, qua sanctorum
Patrum statuta videntur conseruata. Et quia ipsi Principes
Francorum tunc etiam in hoc adiuuatores extiterunt, retribuat illis
omnipotens Deus adiutoribus huius praemium, et immensa largia-
tur bona.

De illo etiam falso Episcopo, quem dixisti, quod adulterati
clerici & homicidae filium in adulterio natus, et abq, disciplina nu-
erum esset, et quod sui similes sacerdotes conlocant: hoc memi-
ni tua reuerentia fraternitas, quod etiam tibi saepe scripsimus, ut
nullum homicidam, nullum adulter, nullum fornicatorem sacrum ministere-
vium debeat trahere: sed nos, ex patiente qua, aut talis, qualis
sacri canonis prohibens esse sacerdotem.

De baptismo vero ab illis, seu Ecclesiam consecratis, requirit
tua fraternitas, si aut Ecclesiam in nomine sanctae Trinitatis con-
secraverint, aut per omnes similes baptizauerint, et tunc con-
secratis et consecratis, et paratorum baptismum a se rite con-
firmatum.

Hoc etiam pariter retulisti, quod illi qui ante proiuncti sunt sa-
cerdotes, se à nobis absolutos esse, apud Francorum provinciam di-
miserunt. Quod tua sancta fraternitas nullo modo credat: quia im-
possibile est, ut si hoc fecerimus, non tua caritati per nostras indi-
cassimus litteras. Impossibile ergo nullo modo credat: quia non a-
liud peccamus, et aliud agimus, aut aliud dicimus, ut illi gar-
risoni; sed auxiliante Deo, aliud firmissime hortamur ut teneas, ut
sanctorum Patrum instituta et consilia factorum canonum omni
modo per te hinc.

Quo tibi scripsi, ut Francorum Principibus scriberemus: sicut
à nobis esse gestum. Per singula enim eis scripsimus, ut patris, ut tri-
bitum amu istis, et aduocatis in Dominico opere existant.

De censu vero expetendo, quod impetere à Fracis ad repa-
randam Ecclesiam vel monasteria plus non potuisti, quam ut vertente
anno, ab unoquoque conuigio seruorum duodecim denary reddi-
tur: ex hoc gratias ago Deo, qui hoc potius impetrare. Dum enim
Dominum donauerit quietem, auerentur et laminiaria sanctitatem,
pro eo quod non tribulatio accidit à Sarracenis, Saxanibus, vel
Frisonibus, sicut tu ipse nobis inuisti.

De his etiam qui postquam depositi sunt pro capitalibus pec-
catis de gradibus sacerdotali, repertumur, nec clerici esse velle nec no-
nachi sub penitentia, sed pergentes ad palatium Regis Francorum,
ragant ut eu loca trahant Ecclesiarum vel monasteriorum, et
dispergant Sanctorum loca de his, inquam, quid fieri debeat, Fracorum
Principum communitoria diximus scripta.

In alia quoque tua epistola repetimus contineri omnia quae co-
tra te egerunt falsi & Schematici Episcopi, id est, Aldebertus &
Clementis, qui omnia ad a coram, ac in ipsorum errorem singu-
latim eduxerunt. Nos autem congregati consuetudibus nostris, et

XL.

XLI.

XLII.

XLIII.

XLIV.

* perugi-

romidem primum secleris forma. Alia in eorum presentia legi-
mus. Et cum nobis coram Concilio legitur fuisse: pro similibus omnes
eadem schismatica dogmata, & seclerata summa vicia, quam sibi
Aldebertus conscribit, vna voce decurrant, ut igne crema-
rentur. Sed nos hoc non fieri vultum inducere, pro eorum perpe-
tua damnatione in sermo sancta Ecclesia referari mandauimus.
Ad hoc etiam dignum sententiam contra eorum errorem scribis
fecimus: cuius exemplar epistola ad tuam dixerimus facultatem, vt
lecta in provincia Francorum, omni schismatico audiens taliter
a sancta & Apostolica Ecclesia indicatum, a seruis sui prauitate re-
spiciat.

XLV.

Interea vero epistola tua intinasti nobis de alio seductore
Gennilobo, qui ante a falso Episcopo honore fangebatur, & quia si-
ne consilio ad nos properat. Hic dum aduenit, vt Dominus pla-
cuerit fieri. Tu a nunc tu euerentia, vt auxiliante Domino caput, vice
nostra, petimus, perficere studeat. Volamus namque, omni anno,
tempore apto, in provincia Francorum Concilium te celebrare, vt
frequentia sacerdotum per instituta sacrorum canonum correcti, illi
nulla aduersitas valeat pollulare, sed magis Ecclesie sancte vni-
tatis & disciplinae apostolicae vbiq; in illis partibus dilatata exci-
piat, vt non amplius populi per falsos sacerdotes deprauati demer-
gantur in interitum. Dion vero Concilium congregauerit, sic tua
fraternitas consilium habeat cum Metropolitano, vt nullus sine
commendatibus suscipiatur episcopus. Pro ead; quippe causa, & pro
omnibus utilitatibus sanctae Ecclesie Francorum Principibus dixe-
rimus litteras, vt alias praesertim. De civitate autem illa, qua
nosper Aquippina vocabatur, non vero Colonia, iuxta petitionem
Francorum per nostram auctoritatem praecipuum nominis tuo Metro-
politano confirmauimus, & tunc sancti tati dixerimus eiusdem Metro-
politani Ecclesie stabilitatem. Vnde te inuoluntate custodiat, re-
uerentia sume pater. Data prid. Kalend. Nouembrii, imperante
domino Augusto Constantino, anno vigesimo septimo Imperij eius,
Indictione decimaquarta.

XLVI.

Desiderantur litterae, quas se ad Francorum Princi-
pes scribat testatur.

XLVII.

Constabat pariter cum iisdem Pontificis litteris reddi-
tam esse eidem Bonifacio epistolam eius qui a secretis, si-
ue ab episcopis erat ipsi Romano Pontifici Zachariae, quam
quod nunquam haecenis cusam sciamus, hic tibi scriben-
dam curauimus. sic habet:
Sancimus Deo amabilibus episcopis acceptis, cum magno & om-
ni quo condere honoris & veneracione relecti. Et quia post tot tem-
pora meriti ex vestris scribibus vobis, immo potius Deo nostro gra-
tias epi, qui me rogationum famulum sumi etiam de vestra largita
incoluntate. Igitur omnia, quae vobis per nunc directas litteras
praecipis, vt Dominus vires donare dignetur eii, adimple-
mus: sed & ea, quae Dominus Apostolicae dignitatis, per vos sua
suscepit, & ammittit a te recedat, & nos ea per te illius o-
mnino scripta quae vobis ab eo directae sunt, a nobis esse directae iuxta
vestram voluntatem cognoscite: sed & quod non fuerat fieri,
suscepimus, & facta est Synodus sacerdotum praesidente Domino
Apostolice, & relecta est sacrilega illius Aldeberti nefandissimi vi-
ta, & omnia episcopa eius coram synodo: pariter epistola san-
ctissimae paternitatis vestrae, vbi de illo & de Clementis demerita
suscepimus: & sic post epistolam peractam, sententia anathematis in
eos promulgata est, vel in omnes, qui eorum non nefandam seculi fru-
rent scilicet: Cuius insula, hoc est exemplar, vobis, a Domino
Apostolice directae est. Et haec coram presentia presentis fratris no-
stri Deneardi venerabilis praesbyteri acta sunt, & ipse vobis ore
proprio potius enarrare, quod omnia si sapere nos acta sunt. Nam
pro certo cognoscite, sanctissime pater, quia in omnibus me para-
tum esse vestri obtemperantem praecipis: tantum modo peto, vt
pro nobis orare velleat. Scio enim quia vestri et attentionibus adin-
tinetur et uti sunt a tractantibus inimici. & miseris Deum suo
sanctis modelum tribuit, & dicitur infirmitatibus circumdatam,
quam quoniam iniquis, illud epistola sequat consolationis dicitur, quo
ait: Chem si firmat, non potens sum. Et: Libenter glorior in
infirmitate illius meae, vt inhabitet in me per vestras sanctas preces
virtus Christi.

XLVIII.

Vexerunt autem nunc, foret vestras & Dei auxilium, quae apud
Limina sanctorum Petri et Pauli Apostolorum praesentate, quas etiam
nobis vestra sancta Paternitas commendare iussit, in quantum Do-
minus vires donare dignatus fuerit, coram eorum habemus pro-
pter vestram sanctam praecipuum, Benedictionem et eorum, quanto

nobis dixi existis suscipere, id est, potius arguerent, & solu-
nem vnam: quae in apostolice suscipimus benedictione, ad quae a
patre meritis visitat. Et licet tunc tunc non viderent, tam-
men ad mutem caritatem cum magno reuerentia de vobis con-
tinentium vna, cogitum vna, suscipere libet, & uti pro nobis et
dignemini omnino de passio. Inuoluntate sancti sum praesentem
vestram divina conferret maiestatem orantem pro nobis Deum, no-
strum Apostolorum decorat pater, haec tenet epistola.

Ceterum simul cum his missa sunt animi huius Synodi
Acta in Germaniam, eadem quoque recepta. Nam eorum
legibus suis Carolus probata reddidit, dum legem illam
aduersus huiusmodi pseudopropheta, a quam superius
recitauimus.

Finem hunc acceperunt res gesta praesentis anni, quo
pseudopostoli vna cum suscipiorum erroribus delati ad
Apostolicam Sedem, a damnationis sententiam acceperunt:
siquae cuncta machinatione diaboli sunt delicta,
quibus noniam coalecentem Ecclesiam ille per hostis
hostis humani generis pererrare conatus est, a iustissimis
subdolis operariis: sed Bonifacio ad promariam domum
vixit ex aduerso clamante: Capite vobis vobis
iustis, quae demulantur vincti: nam vna vestra sunt. Et
intercepta seruantur, in laqueo ille anticum per totam
cellarum.

IESV CHRISTI
Annus 746.

ZACHARIAE PAP. CONST. COPR. IMP. 5. ANNUS 5.

REDEMPTORIS Annus sequitur septingentesimus
quadragessimus sextus Indictionis decimaquarta,
quo bello ciuili inter se mutuo colligentes Saraceni in
Syria, Mauritius sibi subiecit Emesam, Damascus, Hieroso-
polim, & Hierosolymam. Quo etiam tempore post
tribus terramotus prodigijs facti sunt in Syria Palaestina,
& pellis ingens in Calabria & Sicilia incipiens, inuadit
omnem Constantinopolim. De his enim illa Theopropos.
A quarta (inquit) Augusti vsque ad Octobrem Kalendis in Italia
ita sunt caliginis, & paulo post anno ita impetu Confusio-
nis, factus est terrae motus magnus in Palaestina, & circa iordanem
& totam Syriam, mense Ianuario, tunc quarta, & sexta
millia, quin & innumerabiles hominum mortis sunt: multique
& monasteria conuertunt, & maxime per totam Palaestina
cunctatis.

Eodem anno pestilens morbus in Sicilia & Calabria
incipiens, veluti quidam igni depaescens, ad Mantholim
& Hielludem, atque interiacentes insulas venit per totam
quartamdecimam Indictionem, flagellans impium Con-
stantinum, & colubens ab insano, quam aduersus sanctam
Ecclesiam, & sanctas ac venerabiles imagines reuerentibus.
Verum ille, vt Pharaon quondam, in correctis peruenit.
Sanctae pestilentia haec, bubonis diuina, discurrens, decima-
quarta Indictione, ad regionem peruenit verbon. Cepe-
runt autem fieri subitio tam in hominum vitiacionem, quam
in sacris Ecclesiarum induratis, & in velt crucis vltima
rima veluti ex oleo delignata. Facta est ergo hinc vltima
& delectio animi multa propter dubium quidam
gnum. Vt in nihilominus & diuinitas in quibusdam
santae non solum vris vices, sed & in omnibus suis vris cum
gentes. Facta vero sunt & phantasia in multis hominibus, quae
ex his factis existimabatur eorum perterritum quibusdam
habent, & trucidis factis in comitari: & qui qui in uicere
habent, se quasi amicos salutare ac colloqui fingebat. Nihil
que dicebatur ab eis hoc postea rescribit. Ceterum illa
autem eosdem domos ingredit, & dicit quidem ex domo
sine autem vulnerat. Contigit autem eorum quae illa sunt ab
plurima, vt viderent fieri. Ita quidem signis sancti Deum
ob aeris illa fieri intempetiam, sed in iudicium vltimae
angelos malos, vt alius factum vidimus superioribus
poribus.